

sen finder sted, også stilles som familieforsørger ved skatteberegningen for det følgende skatteår.

Stk. 4. Enker og enkemænd skal stilles som familieforsørgere ved skatteberegningen, når de efter ægtefællens død første gang ansættes til statskat efter reglerne i § 2 A, stk. 2, 2. og 3. pkt. Det gælder, selv om de ikke opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 4. Angår den første ansættelse kun en del af et skatteår, skal den efterlevende ægtefælle også stilles som familieforsørger ved skatteberegningen for det følgende skatteår.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og stk. 4 finder ikke anvendelse, hvis vedkommende ægtefælle har indgået nyt ægteskab, der for det pågældende skatteår medfører sambeskatning eller ansættelse efter reglerne i § 23.“

10. § 26, stk. 4, affattes således:

„*Stk. 4.* Såfremt et hjemmeværende barn ikke skal ansættes selvstændigt til indkomstskat i medfør af stk. 2, sambeskattes det med familieoverhovedet, således at barnets indkomst medregnes til familieoverhovedets skattepligtige indkomst. Indtægter af den i stk. 2 b, 1) og 2) nævnte art medregnes i så fald kun i det i stk. 3 angivne omfang. Er barnet hjemmeværende hos et ægtepar, anses ægtemanden i denne henseende for familieoverhoved.“

11. I § 29 indføjes efter stk. 3:

„*Stk. 4.* Har en gift kvinde i indkomståret haft indtægter, der i henhold til § 23 skal beskattes særskilt hos hende, er hun pligtig at selvangive sin særskilte indkomst, hvad enten denne er positiv eller negativ, under ansvar efter bestemmelserne i den gældende lovgivning om kontrol med selvangivelsen m. m. Den med hustruen samlevende mand har ret til at blive gjort bekendt med hendes selvangivelse i udfyldt stand, forinden den indsendes til ligningsmyndigheden. Han kan ved henvendelse til ligningsmyndigheden begære oplysning om indholdet af selvangivelsen og om den særskilte skatteansættelse.

Stk. 5. Har en gift kvinde ikke i indkomståret drevet selvstændig virksomhed og i øvrigt ikke haft indtægter, der i henhold til § 23 skal beskattes særskilt hos hende, er hun ikke pligtig at indsende egen selvangivelse, men skal i stedet, under ansvar efter bestemmelserne i den gældende lovgivning om kontrol med selvangivelsen m. m. indsende en erklæring, affattet i en af finansministeren foreskreven form, om at hun ikke har haft indtægter af den nævnte art.

Stk. 6. Den i stk. 4 nævnte selvangivelse og den i stk. 5 nævnte erklæring kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder i henhold til den gældende lovgivning om kontrol med selvangivelsen m. m. Såfremt en gift kvinde ikke rettidigt har indsendt behørig selvangivelse i henhold til stk. 4 eller afgivet erklæring i henhold til stk. 5, kan hendes særskilte indkomst ansættes skønsmæssigt i henhold til den gældende lovgivning om kontrol med selvangivelsen m. m.

Stk. 7. De for indkomstkatten til staten gældende regler, herunder reglerne om påligning, påklage, betaling og indbetaling i statskassen af skattebeløb, finder anvendelse ved den særskilte ansættelse af en gift kvinde, for så vidt de er forenelige med de for hendes særskilte ansættelse fastsatte regler. Enhver af ægtefællerne kan dog klage over den anden ægtefælles ansættelse eller over, at ansættelse ikke har fundet sted. Beslutninger vedrørende en ægtefælles skatteansættelse eller skatteberegning kan ikke træffes, før den anden ægtefælle har haft adgang til at udtale sig om sagen og til at deltage i eventuelle forhandlinger derom med vedkommende myndighed. Dette gælder dog ikke beslutninger, hvorved ægtefællens selvangivelse tages til følge under den foreløbige skattepåligning, og heller ikke beslutninger, der ikke kan have betydning for den anden ægtefælles skattetilsvær.“

§ 2.

Bestemmelserne i § 1 finder anvendelse fra og med skatteåret 1966-67.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 7, stk. 7 og 8, samt § 15 i lov nr. 149 af 10. april 1922 ophæves med virkning fra og med skatteåret 1966-67.